

small city of a developing country. Switching off the engine during traffic congestion, strictly maintenance of traffic rules and establishing digital timer at traffic points may be the solutions and could improve this condition.

DOI

ЕНВІРОНІКА – НАУКА МАЙБУТНЬОГО РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ

Белопольський М. Г.

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри економіки та фінансів
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Яковчук А. М.

*кандидат економічних наук,
доцент кафедри економіки та фінансів
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Наука енвіроніка виникла на основі практичного багатовікового історичного досвіду розвитку та вдосконалення людства. Світ загалом, всупереч природним та соціальним катаклізмам, війнам, економічним кризам, масовим хворобам та ін. розвивався та вдосконалювався протягом мільйонів років. Тому енвіроніка є плодом практичного досвіду і вийшла із нього. Об'єктивний матеріальний світ і людство розвивається та вдосконалюється безперервно, його нові наукові та практичні методи формуються послідовно, крок за кроком. Було б абсолютно марно говорити про загальну науку розвитку і вдосконалення, якою є енвіроніка, якби сама реальна дійсність не давала їй цілющої сили, якби не відчувалася повсякденна практична необхідність виникнення такої науки.

Дослідження управлінської діяльності на багатьох підприємствах, фірмах, організаціях, міністерствах показує, що займаються організацією всіх процесів, які у цих системах, переважно керівний

апарат (Менеджери). Рівень управління, як правило, залежить від знань, досвідченості, інтуїції менеджерів (керівників), наявності у них організаторських здібностей. Будь-яка робота починається з організації, і всі її етапи також немислимі без продуманого порядку дій. Наука та практика виділили низку можливих методів організації всіх видів у суспільних системах. Будь-який менеджер (керівник), зазвичай розглядає організаційні процеси як найголовнішу свою діяльність.

В даний час, намітилися основні шляхи впровадження інтелектуальної форми управління економіки, багатьох країнах дуже важливим моментом для практичної сторони справи стало створення гнучкої, оперативної, цілеспрямованої та інтенсивної системи організованості, орієнтованої на пошук нового, що дозволить забезпечити високий рівень життя та подальший розвиток кожної держави.

Практичну віддачу нові форми розвитку економіки дадуть тоді, коли всі взаємодіючі процеси будуть організовані на високому рівні. Звідси випливають і вимоги до менеджерів (керівників), та колективам виробничих та господарських систем і полягають у тому, щоб підвищити організованість у роботі, мобілізувати всі сили та резерви для того, щоб забезпечити впевнений та динамічний соціально-економічний розвиток, суспільних систем. Слід зауважити, що добре працювати громадська система може лише у тому випадку, якщо сама система і всі процеси, що відбуваються в ній, будуть організовані на високому рівні. Але що означає організована високому рівні? Звичайно, це поняття відносне і це залежить від багатьох факторів. За оцінкою одних експертів, представлена система може бути організована добре, за оцінкою інших- середньо чи навіть погано. Організація процесів, що відбуваються в системі на даний момент, може бути гарною, але через деякий час вона не задовольняє керівництво чи навіть заважає подальшій роботі тощо.

Чіткого та об'єктивного критерію добре та погано організованої системи, на жаль немає. Як правило, про добре організовану систему говорять у тому випадку, коли вона показує відмінні чи добрі результати у своїй виробничо-господарській діяльності. Теорія та практика виробила основні передумови створення хорошої організації як самої системи, і всіх процесів, які у ній.

До них можна віднести:

1. Визначення об'єкта чи процесів організації.
2. Встановлення мети організаційної роботи.

3. Виявлення основних шляхів досягнення мети.
4. Розробка програми з докладними стратегічними та поточними планами досягнення мети.
5. Вибір менеджера (керівника) та підбір команди для реалізації наміченої мети.
6. Реалізація програми та намічених планів.
7. Перевірка (контроль) досягнутих результатів.
8. Коригування програми та планів у зв'язку з ситуацією, що змінилася.

Вказані вісім етапів основних передумов можна назвати циклом у організаційній діяльності. І якщо якісь передумови упускаються або їх не дотримуються те, як правило, хороших успіхів у роботі самої системи чекати не доводиться. Тому кожен етап має бути глибоко продуманий, виконуватись з великою пунктуальністю та відповідальністю. Тільки за допомогою такого підходу можна досягти хорошого рівня організаційної діяльності. Що передбачається вирішувати кожному етапі організаційної роботи.

Життєдіяльність будь-якого суспільства залежить від того, як воно може забезпечити свій народ продуктами харчування, промисловими товарами, житловими умовами, транспортними засобами, культурними, освітніми закладами, гарантувати соціальну захищеність тощо, тобто все те, що необхідне нормального розвитку людини. Всі ці можливості здійснюються в будь-якому суспільстві через виробництво засобів виробництва, засобів споживання, а також через економічну діяльність, яка є різнобічної та різноманітної. Немає необхідності описувати, що являє собою економічна діяльність у суспільних системах. Про це у світі написано досить багато і досить глибоко як на макро так і на мікрорівнях. Слід лише зазначити, що найголовніше в економічній діяльності – це розумна та вміла організація її.

Саме організація економіки, як з наукового, так і з практичного боку майже у всіх країнах розроблено слабо. Тут, на жаль, у багатьох випадках діє метод проб і помилок, інтуїція керівних кадрів. Підтвердження тому низку прикладів у багатьох країнах. Навіть у високорозвинених країнах, не кажучи про держави, де економіка дезорганізована, ми маємо визначити, з якою метою це робиться. Тобто, яка користь буде природі, людині від новоствореної системи чи процесів, що відбуваються. У зв'язку з цим мета має бути чітко виділеною, ясно поставленою, обмеженою, корисною та враховує можливості творців. І якщо творець, тобто людина, яка організовує

систему чи процеси, не уявляє ясно і конкретно мети, то буде важко визначити основні шляхи реалізації її, а також розробки програм та планів будуть розпливчастими та не конкретними. Виявлення основних шляхів досягнення мети є дуже важливим етапом в організаційній роботі, оскільки цього залежить швидкість досягнення мети та обсяги різних видів витрат (моральних та матеріальних). В цьому випадку важливо не лише вказати основні, а й найголовніше визначити правильність обраних шляхів досягнення мети. Як у повсякденному житті, і в історії розвитку людства є безліч прикладів, коли найблагодородніші цілі не часті кризові ситуації у фінансах, банківській діяльності, банкрутство фірм, проблеми з оподаткуванням, надвиробництво продукції та ін. Таким чином, від організації економічних служб та процесів, що відбуваються в економіці, багато в чому залежить вмілий, розумний та справедливий обмін, розподіл та споживання готової продукції, а звідси і добробут людей у державі.

Основна мета економічних служб на підприємстві (відділ збуту та маркетингу, фінансовий, планово-економічний, бухгалтерія та ін.) – так організувати збут та реалізацію виробленої продукції, щоб отримати максимум прибутку та працювати рентабельно. Мета галузей та в цілому держави в економічній діяльності – так організувати структуру громадського провадження, щоб були відповідні пропорції. А саме: відтворювальні – між виробництвом засобів виробництва та виробництвом предметів споживання; галузеві – у розвитку галузей виробництва (промисловості, будівництва, сільського господарства, транспорту та зв'язку, торгівлі та інших галузей сфери обігу); територіальні – у розміщенні виробництва щодо окремих економічних регіонів; зовнішньоекономічні – ввезення та вивезення продукції різних галузей та районів у зарубіжні країни. І, нарешті, держава має розумно організувати податкову, кредитну та фінансово-банківську систему, яка б стимулювала зростання вітчизняного виробництва, покращила соціальну сферу та в цілому постійно позитивно впливала зростання добробуту народу.

Література:

1. Белопольський М. Г., Енвіроніка – фундаментальна наука про порятунок та розвиток земної цивілізації чи нова концепція розвитку світу. Видання 4-те, перероблене та доповнене. Видання сучасного століття. Київ, 2020. 486 с.